

Gewonnen dagen

Wat verlangen we naar de zomer! Jullie ook?

Een tiental jaren geleden, dachten mijn man en ik dat we geen 'zomermensen' waren. Want weet je, we functioneerden niet zo goed bij warme temperaturen. Al ons hele leven was het zo dat we bij temperaturen van 30 graden of meer helemaal stilvielen. We hoorden van vrienden dat die hitte net tot speciale uitstapjes uitnodigde, naar het Zilvermeer of een waterpark of zo. Maar mijn man en ik? Wij... ploften... neer... en we puften en zweetten. En we zuchtten tegen elkaar tot het eindelijk weer 'beter' weer werd. Zo'n hittedagen waren naar ons gevoel echt verloren dagen.

Toen werden we ouders. We bleven nog wel een tijdje hittehaters, zeker omdat baby'tjes niet bepaald goed slapen in warme kamers. Oké, het was altijd wel schattig om die dikke babybiljetjes in het kleine zwembadje te plonsen. En wat was het altijd lachen om hen watermeloenen te zien verorberen, maar het waren nog steeds 'verloren dagen'.

Stilaan veranderden we. We

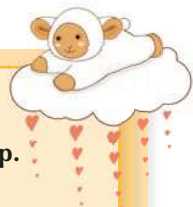
ploffen nog steeds ergens neer en doen dan weinig of niets. Maar we vinden dat niet langer verloren dagen. We kijken meer, vertragen ons ritme en leren genieten van niks. Samen met de kinderen in dat zwembad, ijs eten als lunch én als dessert bij het avondeten. In de hangmat liggen met een taterend kind, de tuinslang eindeloos op de trampoline richten voor een spelletje 'watertrampoline'...

We leerden de waarde kennen van iets wat we eerst als verloren beschouwden. We leerden met andere ogen kijken naar dagen waarin productiviteit op een heel laag pitje staat. In plaats van verloren tijd, herkennen we het nu als gewonnen tijd.

Ik vraag me af of er niet veel meer zaken zijn die op het eerste zicht verloren of onnuttig lijken, maar eigenlijk een heel bijzondere waarde in zich dragen. Zouden er niet veel meer momenten, of ja, zelfs mensen zijn die de maatschappij liefst van al zou verwijderen, terwijl ze kostbaar

zijn op een manier die we niet meteen zien? Ik denk aan al die mensen die buiten de maatschappij vallen, die niet 'productief' genoeg zijn in de ogen van velen.

Een beetje... zoals het verloren schaapje in het verhaal dat Jezus vertelde. Kostbaar genoeg voor de herder om er achteraan te gaan, ook al lijkt het in eerste instantie niet erg slim om het risico te lopen dat dan de troep schapen in gevaar komt. Die herder zag de waarde van dat ene schaapje, klein en alleen. Een waarde waar je misschien wat naar moet zoeken voor je haar kan zien.

**Verloren schaap
wordt
gewonnen schaap.**

**Verloren tijd
wordt
gewonnen tijd.**

**Verloren mens
wordt
gewonnen mens.**

De moeite waard.

Reninca D'Joos